

Pesem meča in krvi
do nebeških zvezd odmeva
in iz sinjih ust ječi
žalostna molitev dneva.

Iz srca vre val žareč,
glas mrtvaške melodije
se po širni plani lije,
blodi, vzdih krič ihteč.

In buči, vali se grom
nad slemena in obzorja,
in drhte krvava morja
trkajo na božji dom:

Ali prazna so nebesa,
da ne vidijo oči
groze, ki zemljo potresa,
ali si, Usmiljeni?

*golcar je bog anadajen pesnik. Tudi ne gubi se v
nejasnih halucinacijah*

J. R. Glaser:

Noč.

Spreletel je zarjo mraz
in zapadla noč planine,
truden jaz od bolečine
skozi njo si delam gaz.

Rad imel bi dom nocoj,
da ogrejem se premražen,
rad bi sanjal utolažen,
poleg tebe in s teboj . . .

Ah, vse drugo — prazen trud.
Mrak je mojo pot zaplazel:
zrem nazaj, in kjer sem gazil,
s temo spet je sled zasut . . .

